

ΣΑΝ ΔΙΑΒΑΖΩ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο,
λες και μπαίνω σ' ένα πλοίο,
για ταξίδι μακρινό.

Μαγεμένος αντικρίζω
κάθε τι που δε γνωρίζω
και που τόσο λαχταρώ.

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο,
οι φτερούγες μου είναι δύο
και πετώ ψηλά ψηλά.

Πιο ψηλά κι από τον Άρη,
απ' τον ήλιο, απ' το φεγγάρι,
κι απ' τα αστέρια τα πολλά.

Δύτης γίνομαι και πάω,
μες τις θάλασσες βουτάω,
στον γαλάζιο τον βυθό.

Αχ! βιβλίο αγαπημένο,
είσαι η πόρτα συ που μπαίνω
σ' έναν κόσμο μαγικό.

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο,
οι φτερούγες μου είναι δύο
και πετώ ψηλά ψηλά.

Πιο ψηλά κι από τον Άρη,
απ' τον ήλιο, απ' το φεγγάρι,
κι απ' τα αστέρια τα πολλά.

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο,
λες και μπαίνω σ' ένα πλοίο,
για ταξίδι μακρινό.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μήπως παλάτια φωτεινά
να είναι τα βιβλία,
με ανοιχτά παράθυρα
στη γνώση, στη σοφία;

Μήπως να είναι Πήγασοι
που πάνω τους πετάμε;
μήπως καθρέφτες μαγικοί
που μέσα τους κοιτάμε;

Κάθε βιβλίο όμορφο
φίλος μου, και το ξέρει
πως με κρατά και το κρατώ
σφιχτά από το χέρι! (2)

Μήπως παλάτια φωτεινά
να είναι τα βιβλία,
με ανοιχτά παράθυρα
στη γνώση, στη σοφία;

Μήπως να είναι ουρανοί
μ' αστέρια σαν στολίδια;
ή φαντασίας θάλασσες
για παιδικά ταξίδια;

Κάθε βιβλίο όμορφο
φίλος μου, και το ξέρει
πως με κρατά και το κρατώ
σφιχτά από το χέρι! (2)

ΣΤΗΝ ΑΛΚΗ

Η Κωνσταντίνα αφήνει τις
αράχνες της,
κοντά στις ράγιες μία Κυριακή
του Απρίλη.

Ο Πέτρος ξεκινά με έναν
περίπατο,
στη χώρα των μαρμάρων η
Αλίκη. (2)

Μ' ένα μολύβι φάμπερ
νούμερο δύο,
έτσι άρχισε κι έτσι τελειώνει το
βιβλίο.

Και στη βιτρίνα το καπλάνι
περιμένει,
πενήντα χρόνια με ματιά
βαλσαμωμένη.

Ο θείος Πλάτων με τον ψεύτη
τον παππού,
η μοίρα το 'φερε να κάνουνε
παρέα.

Θυμούνται μωβ ομπρέλα να
βαστά,
η αρραβωνιαστικιά του
Αχιλλέα. (2)

Μ' ένα μολύβι φάμπερ
νούμερο δύο,
έτσι άρχισε κι έτσι τελειώνει το
βιβλίο.
Και στη βιτρίνα το καπλάνι
περιμένει,
πενήντα χρόνια με ματιά
βαλσαμωμένη.

Στις ιστορίες το καπλάνι ξαναζει
και ο Ματίας ψάχνει πώς να
βασιλεύει.

Κάθε βιβλίο ταξίδι μαγικό,
σε νέους κόσμους θα σε
ταξιδεύει. (2)

Μ' ένα μολύβι φάμπερ
νούμερο δύο,
έτσι άρχισε κι έτσι τελειώνει το
βιβλίο.
Και στη βιτρίνα το καπλάνι
περιμένει,
πενήντα χρόνια με ματιά
βαλσαμωμένη.

Γατοκουβέντες με νεανικές
φωνές,
αρβυλάκια, γόβες, σπανιόλικα
παπούτσια.

Κάποιες σελίδες μένουνε
ανοιχτές,
αντίδοτο στου κόσμου τα
ανούσια. (2)

Μ' ένα μολύβι φάμπερ
νούμερο δύο,
έτσι άρχισε κι έτσι τελειώνει το
βιβλίο.
Και στη βιτρίνα το καπλάνι
περιμένει,
πενήντα χρόνια με ματιά
βαλσαμωμένη.
Και στη βιτρίνα το καπλάνι
παραμένει,
μέσα στα χρόνια με ματιά
βαλσαμωμένη.